06/02/2019

Mănăstirea Cuviosului David „Bătrânul” din Evvia – Grecia

Vedere de ansamblu (Foto: Bogdan Zamfirescu)

De aproape cinci veacuri, muntele Teletriului din insula Evvia adăposteşte la poalele sale, în mijlocul unei păduri dese de pini şi brazi, Mănăstirea Cuviosului David „Bătrânul”.
Mănăstirea a fost zidită în jurul anului 1540 de către tânărul pustnic Cuviosul David, pe ruinele vechii biserici a Schimbării la Faţă a Domnului nostru Iisus Hristos. Aşezământul s-a ridicat prin donaţiile făcute de monahii din obştea cuviosului David, care, în lume fuseseră înstăriţi, precum şi din colectele făcute printre creştinii din Grecia, Moldova, Valahia şi Rusia.

În 1638, mănăstirea a fost numită stavropighie patriarhală de către Patriarhul ecumenic de atunci, Chiril Lucaris, care a trimis mănăstirii pecetea patriarhală şi o scrisoare sinodală.

Ani grei sub stăpânirea otomană

De-a lungul veacurilor mănăstirea a avut de suferit multe nenorociri, precum şi jafuri succesive de la piraţii agareni, de la tâlhari şi de la toţi ceilalţi cotropitori care au trecut prin acest loc. Cu toate acestea, Bunul Dumnezeu, pentru rugăciunile ctitorului ei, Cuviosul David, n-a îngăduit să fie năruită cu totul şi să dispară. După fiecare pustiire a mănăstirii, Dumnezeu trimitea oameni plini de credinţă care, cu multă râvnă şi cu contribuţiile lor băneşti personale, o reparau.

În perioada anilor grei ai stăpânirii otomane şi această mănăstire, la fel ca multe altele, a devenit loc de adăpost pentru locuitorii prigoniţi din această regiune. Tot aici învăţau pe ascuns copiii creştinilor asupriţi.

Datorită sprijinului oferit Eteriei, în 1824 turcii au ars mănăstirea până la temelii şi au ucis pe toţi monahii care se aflau în vremea aceea în mănăstire.

Renaşterea mănăstirii

În anul 1832 a venit şi libertatea mult dorită. Mănăstirea a renăscut din propriile ruine şi s-a format o obşte nouă. Din vechea mănăstire s-a păstrat numai partea dinspre răsărit, unde se află neatins paraclisul Sfinţilor Doctori fără de Arginţi, împodobit cu picturi minunate din secolul al XVIII-lea.

În 1870 katholikonul mănăstirii a fost distrus de cutremur şi rezidit în 1877 de egumenul de atunci Antim Angheli.

În 1933 mănăstirea a fost deproprietărită. Din marea avere pe care o avea, mănăstirii i-a mai rămas doar o livadă de măslini în locul numit „Amburia” din regiunea Robies, precum şi alte câteva terenuri mici în diferite zone.

Fericitul Stareţ Nicodim Tomas, ales stareţ în 1951, a arătat mare râvnă pentru refacerea mănăstirii, care se afla într-o stare jalnică după ocupaţia germană şi războiul civil. În afară de repararea chiliilor s-au zidit şi câteva paraclise cu ajutorul donatorilor evlavioşi şi cu sprijinul fraţilor mănăstirii.

Lucrările de reparare şi înnoire a sfintei mănăstiri au fost continuate intens între anii 1975-1991 de fericitul şi harismaticul stareţ Iacov Tsalikis (1920-1991), numit pe bună dreptate noul ctitor al mănăstirii.

Din anul 1991, stareţ al mănăstirii a fost părintele Chiril († 30 martie 2012).

Mănăstirea astăzi

Mănăstirea Cuviosului David îşi continuă şi astăzi existenţa sa în spaţiul

monahismului ortodox sub călăuzirea duhovnicească a stareţului ei, Părintele Gavriil.

Cel ce aleargă cu credinţă şi evlavie la Cuviosul David, făcătorul de minuni, şi sărută sfintele sale moaşte „călătoreşte liniştit”. Cuviosul David dă fiecăruia care îl roagă după credinţa sa, iar creştinul cel credincios se umple astfel de recunoştinţă pentru Domnul Dumnezeul nostru şi pentru Cuviosul David „Bătrânul”, tămăduitorul.

În cursul anului mănăstirea prăznuieşte două zile de hram. Primul hram e serbat pe 6 august, de Schimbarea la Faţă a Mântuitorului nostru Hristos, deoarece prima biserică a mănăstirii s-a zidit de către Cuviosul David şi s-a târnosit în cinstea Schimbării la Faţă a Domnului nostru şi al doilea hram, pe data de 1 noiembrie, ziua în care se pomeneşte adormirea Cuviosului David. Mulţimi nenumărate de

ia har şi

ă şi de la

© doxologia.ro

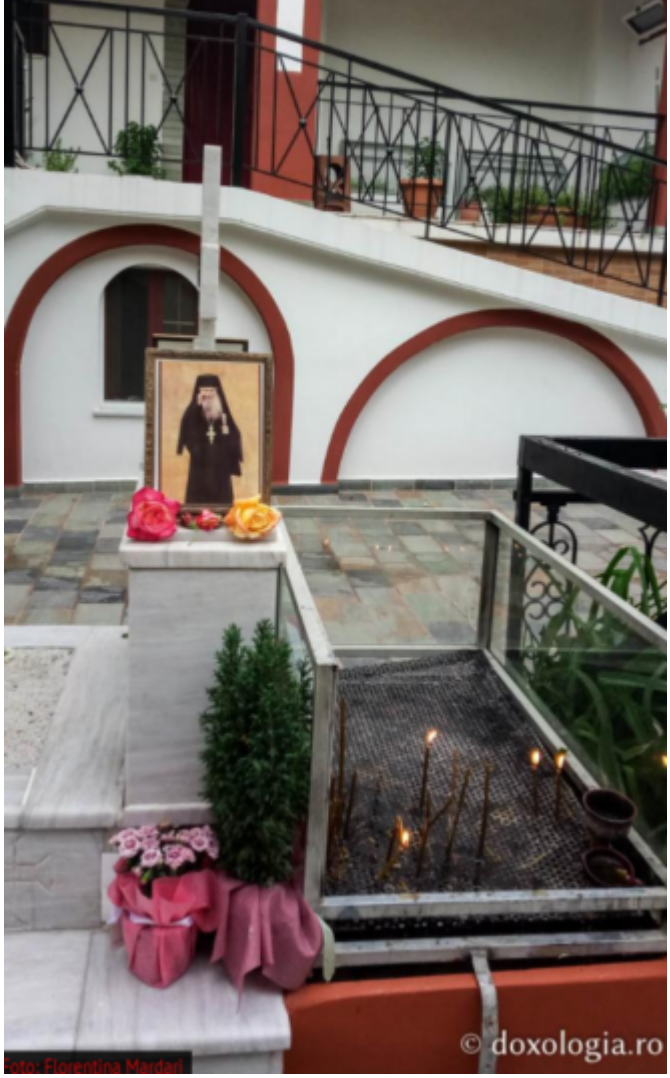

© doxologia.ro

Foto: Florentina Mardari
© doxologia.ro

Foto: Florentina Mardari
© doxologia.ro

Foto: Florentina Mardari
© doxologia.ro